

Góprún dimmblá skráir
mál litlu kjaftforu völvu

Óðsmál in fornu

ISBN 978-9935-409-40-

7. ISBN 978-9935-409-06-5

Sif

Ester, tyllidagar, merkisdagar

Göia goði, Óðsmál,

<http://www.mmedia.is/odsmal>
frejukettir@mmedia.is; odsmal@mmedia.is

Norraen menning

*****

+354 694 1264; +354 552 8080

Ef plantan er að skrælna dettur mönnum í hug að vökva,

ef þarf að moka dettur mönnum í hug að nota skólflu

ef þarf að ná vatni úr brunni dettur mönnum í hug skjóla og band ef men vilja fyrirhafnarlausu velgengni og stuðning náttúrunnar þá

nota menn TM-tæknina til að nýsa niður og öðlast fimbulrúnir

-- hvern einasta dag, morgna og kvölds.

Svo einfalt er nú það!!

Þeir sem iðla sóast öðlast meðbyr frá náttúrunni.

Gyðjur gnægta (20.) þarf að vekja innra með mönnum.

Það gera mennirnir sjálfir dag hvern.

Ekkert er huganum eðlilegra og náttúrulegra en að hnýsast niður í gapið.

Þór og Sif þyrja yfir akurinn

Sif Gefjun Ester tyllidagar merkisdagar Vetur konungur og snædrottningin

*-Heil Sif,
heil Ester,
heill mikli Vetur konungur norðursins,
og heill sé þér fagra mjallhvíta snædrottning.*

-Við hugsum um vor og vaxandi gróður þegar hátíð vorsins er.
Á ensku heitir hún alla tíð Easter.

Hátíðin er ævaforin vorhátíð.

Gleði manna, dýra og gróðurs er mikil þegar vorið kemur.

Ester er germönsk vorgyðja.

Easter er germönsk/norræn vorhátíð.

Hún táknað að lífið er að byrja.

Kannski er Ester 13 ára, hvorki barn né fullorðin.

Við þekkjum einnig Kore/ Persefone, Demeter og Hades.

Við þekkjum

mabon jafndægur á hausti

ostara jafndægur á vori

litha sumarsólstöður

yule vetrarsólvörð géol(a)

Fjórar eru þessar helstu hátíðir heiðinna manna um árshringinn.

Yndislegt sem Írar eiga um jafndægrið: Knowth

<http://www.knowth.com/loughcrew-equinox-video.htm>

<http://www.knowth.com/loughcrew-equinox.htm>

+ http://www.knowth.com/sacred_places.htm

Sacred Places Europe:108 Destinations (Sacred Places: 108 Destinations series) (Paperback) by Brad Olsen

Flest góð hof-stæði frá heiðnum tímum voru sölsuð undir kyrkjur.

Handa þeim sem hafa áhuga á hátíðisdögum Guðvelda og fornra siða:

<http://www.globalgoodnews.com/cultural-news-a.html?art=123039825931986713>

Mamma Jesú var ung, frjósöm, óspjölluð mæ. Hún var vorgyðja.
Hún eignast Jesú á vetrarsólvörfum, hækkandi sól að byrja.
(sjá 12 jól, 19 Mundilfari.)

Í mars að vori (vorgyðjan) eru níu mánuðir til jóla, vetrarsólhvarfa,
sem eru alltaf dánar- og fæðingardagar sólguðanna,
sem eru í hugum manna loforð um eilíft líf,
sigur ljóssins yfir myrkrinu.
Loforð um hringrás og frið til ragnaraka.

Miriam Gyðingastúlka börnuð af Guði.
Persónugervingar breytast, í sögunum, í lifandi og dáíð fólk, karla og
kerlingar.
Það getur verið ruglandi.

Baldur (21.) og Dionisos eru sólguð.
(sjá 14., vín Valföðurs)
Geola, yule.

Gerðargleði fer vel um jól, þótt kvæðið sé um að Gerður finnur guðið sitt
og slíkt gerist á hverjum degi meðal manna. (8.)

Skirnismál: Handrit að Skirnismálum handa krökkum:

http://www.mmedia.is/odsmal/Skirnis_isl.html

(Við galdurinn breytist úr ljóðahætti í galdralag)
einnig á ensku/english version:

<http://www.mmedia.is/odsmal/skirnismal.shtml>

á Óðsmálasíðunni <http://www.mmedia.is/odsmal>

Horn Grýlu eru líklega frjósemitákn, steingeitin, búkken.
Geit úr hálm eða stráum er vinsæl á norðurlöndum um jólin.

Talið er að búkken hafi breytt í köttinn
há okkur (orðlíking, því geitina hafi vantað hjá okkur),
þannig að jólakötturinn sé upprunalega ekki barnæta (einsog hann varð
greyið undir kristni ásamt Gerði (Grýlu mannætu) heldur geitin, eða
geithafurinn, sem frjósemitákn. Gullinbursti Freys?
Grýla með horn, geitin með horn,
því ekki var sannfærandi að setja hornin á köttinn,
en gekk á djöfulinn og Grýluna.

Jólin eru um vetrarsólvörfin þegar ljós heimsins fæðist, en það er ekki fyrir en að vori sem við sjáum gróðurinn koma upp. Þá kætumst við enn meir en um jólin. Jól eru von og víska, vor sönnun.

Nál heita fyrstu merki um að grasstrá séu að gægjast uppúr jörðinni. Við höfum vitað allan tímann að þau kæmu. En samt er hátíð, og ekkert er sjálfsagðara. Nálin er mjó og lítil, en nóg til að vera gleði yfir loforðinu.

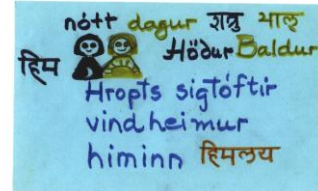
Nál heitir móðir Loka, en enginn veit hvers vegna.

Jörð móðir, og Loki mannkyn.

lóka लोक Mistilteinn er spájurt og töfrajurt meðal heiðingja, um jól deyr ljósið, Baldur, en Höður, myrkrið, verður meðal manna, þegar Loki verður til þess að Baldur skreppur til Heljar, einsog öll sólguð gera um vetrarsólvörf.

Hermóður sækir Baldur til Heljar, Harm-óður eða Her-móður? Baldur Höður Váli Víðarr eru Óðins synir.

ferli og hringrás, bræður, synir Óðins

Hödur shatrú (isl.hata; óvin) शत्रु (en अशत्रु a-shatrú andskotalaus)

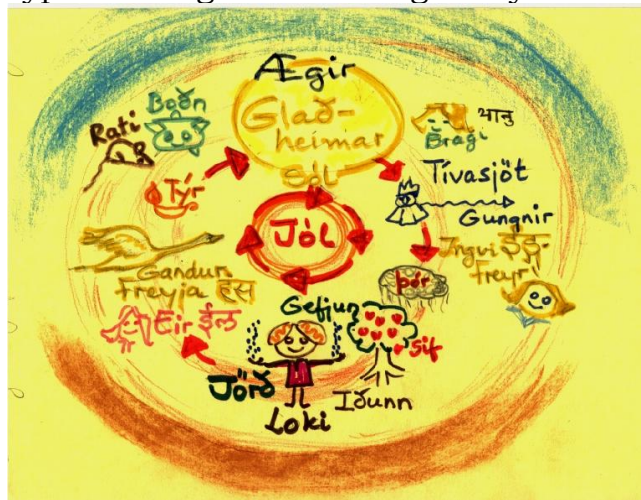
भालु भाल Baldur bhaala bhalú (sólin; glæsilegur) sólguð, fæðing ljóssins

hima (snjór) himinn हिम

Mamma Jóhannesar skírara var haustgyðja, ófrjósöm og gömul, enda hans afmæli sett á sumarsólstöður, þegar dag byrjar að stytta á ný; fyrir lækandi sól.

(Sumarsólstöður eru 9 mánuðum eftir haust, haustar svo á ný ársfjórðungi, þrem mánuðum, síðar.)

Ferli, endalaus ferli, sum þeirra dýpri en við gerum okkur grein fyrir.

Jesú er sólguð sett á jólin,
Jóhannes settur á sumarhátíð heiðinna manna.

Hann sagði mönnum að biða eftir þeim sem á eftir honum kæmi og væri honum meiri. En báðir hétu þeir líklega Jeshua. (sem breyttist í Jesú og Jóhannes skírara)

Og hann kemur á eftir honum og svo hann á eftir honum því jörðin snýr ýmist suður- eða norðurhveli að sólu.
Náttúrunar ferli. Heiðnar hátíðir.

sjá: Mundilfara, 19.;
12., jól, þorri, góí;
19., um móður Jörðu og árstíðirnar, Svalin og Mundilfara.

Tyllidagar eru ekki endilega viss mánaðardagur (ekki fastur mánaðardagur skv. dagatali rómverska heimsyfirráðaherveldisins).

Nýtt tungl og fullt tungl og afstaða himintungla er tekin með í reikninginn.

Rómarveldið notar að vísu enn þetta gamla góða við að reikna út Ester vorhátíð:

Fyrsta helgi, segir Vatíknaíð, eftir fyrsta fullt tungl eftir sólhvörf vetrar, er hinn dæmigerði útreikningur fyrir vorhátíðina, Ester.

Gríska orþódox er aðeins örðuvísi með ýmsar fornar heiðnar hátíðir, og rússneska orþódoxið hefur sérsniðið líka uppúr gömlu.

Rússar vilja ekki vera með Valentínus eftir að hann gerðist Ameríkani, þótt hann sé líklega fæddur í Svíþjóð inni miklu, Rússlandi, og telja ameríska Valentínus of lostafullan, og markaðssettan, og telja hann gefa of mikið út af póstkortum og skrauti handa ólofuðu fólki, vestræn gildi í algleymingi, svo Rússar kalla daginn dag fjölskyldu, ástar og tryggðar.

Sniðugt hjá þeim?

Ekki hægt að banna hátíðir, því þá fer fólkið í fýlu, en hægt að stela þeim, -- eða stela þeim til baka, kaffæra með nýju,

eða grafa upp uppruna þeirra í heiðni og endurvekja hann í sinni tærustu mynd með allt hið nýtízkulegasta í ofanálag.

Sannkölluð rjómagúmmulaðiterta handa lýðnum.

Og hægt að selja póstkort og skraut í tilefni dagsins.

Sumir kalla vorhátíðina páska vegna áhrifa af Semíta venju, telja sig afkomendur Sems Nóasonar, bróður Kams og Jafets Nóasona. Ekki er vitað hvað konur þeirra og móðir hétu, enda voru þær bara konur sem komust í Örkina til þess að hægt væri að geta börn. Konur hugsaðar sem tæki til fjölgunar.

Slátrun dýra er meðal Semíta aðalskemmtunin og hið helgasta fyrir Guð þeirra, og allt er fossandi í blóði dýranna á aðalhátíðum.

Það ógeð tilheyrir ekki sið heiðinna manna.

Sagt er að heiðnir menn hafi verið neyddir til að neyta dýrakjöts í Róm á sunnudögum; ef þeir neituðu voru þeir réttdræpir sem heiðingjar.

Eflaust má finna fegurri grunn í fornri menningu þeirra svæða og þjóða sem nú dýrðka sinn Guð með drápi lífvera, varnarlausra málleysingja,

einkum um Easter/páska og jól,

þegar heiðingjar fagna náttúrunni í allri sinni fegurð, lífinu og ljósi lífsins.

Maðurinn ber ábyrgð á náttúrunni og öllum lífverum (36.). Hegðun mannsins og skilningur hans eru áhrifavaldar fyrir líf á jörð.

Það sem við nú þekkjum sem bolludag, sprengidag og öskudag, þegar menn ætla að fara í það að fasta og vanda mataræði sitt, er í raun ævaforð líkamshreinsun, de-tox venja, afsakið orðið, en ég er hér að segja ykkur að menn fóru í að hreinsa sig um þetta leyti.

Vorhreingerning á húsinu,
og vorhreingernig á kroppnum!
Vissuð þið þetta?

Þetta kemur úr maharishi ayurveda, frá írsku læknum dr. Donn Brennan, vaidya (maharishi-ayurveda-lækni), sem lært hefur maharishi ayurved á Indlandi. (39.)

Kjötát er mikill fjárans misskilningur, og ofát á sprengidag ekki hollt, en við skiljum líklega ekki fátækt og hungur sem var staðreynd undir kristni um alla Evrópu á hinum myrku öldum. Svangir menn hlakka til að kýla vömbina.

Við vitum ekki vel hvernig kjötát var innleitt, þótt hægt sé að lesa um það í bókum hvernig Rómaveldið neyddi menn til kjötáts, ella, ef þeir

neituðu að neyta deyddra dýra, voru þeir sagðir heiðnir og þarmeð réttdræpir. Sagnfræðingar eru að grafa upp ýmislegt og reyna að leiðrétta söguna sem kennd er, ef sannara skyldi reynast eitthvað annað en það. Þeir hafa fundið mikið af fölsuðum skjölum, sem þó eru enn notuð sem rétt og sönn væru.

Eina sem við getum nú gert er að leiðrétta þennan vonda sið að slátra dýrum.

Heilsunnar vegna (39.)
jarðarinnar vegna (19., 36.)
þróunarbrautar lífvera vegna (11., Rígur, 21., Njörður)
Urðar Verðandi Skuldar vegna. (33.).

Ég legg til að allir hætti fyrir fullt og allt að neyta drepinna dýra, því það er synd (Syn 6.) og er til ama í kroppnum.

अम ama. ama safnast fyrir (39.) **अम विश** ama visha.

Kjötkeðja er carne vale, bless bless, kjöt.
Bless bless fyrir fullt og allt, og ykkur mun líða betur.

अम ótærleiki sem safnast upp í líkamanum og stíflar shrota, rásir (39.).

Menn geta svo auðvitað haldið karneval (bless, kjöt) án þess að skilja að carne er kjöt, og að vale er bless, sleppt kjötinu og slátruðu dýrunum, en haldið eftir skrautlegum búningum og dansi og fjöri á götum úti.

Vorboðinn ljúfi í litadýrð og kátínu sem hátíð á götum úti.

Búið að segja bless við kjöt fyrir lífstíð! Kveðja kjötátið með hátíð!
En haldið áfram að gera sér glaðan dag með hollum krásum,
skrúðgöngu, litskrúði, fjöri og dansi.

Tyllidagar og hátíðisdaga og merkisdagar eru á flakki meðal manna, en alltaf í hávegum hafðir.

Flestum þykir þeir eiginlega nauðsynlegir til tilbreytingar og skemmtilegir sem upplyfting úr hvundagsleikanum, og alveg óþarfi að banna mönnum að dansa, banna mönnum að syngja, banna mönnum að hafa gaman af að vera til.

Nú erum við ósköp áhrifagjörn, einsog allir viðurkenna.
Við lepjum allt upp hvaðan sem það kemur og teljum menningu okkar svo sterka að nýir straumar fái ekki hagg að henni.

Þegar heilagur Valentínus er settur á forna gleði, gleymum við upprunalegu menningunni og hoppum á Valentínus.

Svo sem Rússar einfaldlega kaffærðu Valentínus með sínum eigin Rússaástadegi, sem er dagur fjölskyldu, ástar og tryggðar, eiginlega dagur gyðjunnar Várar (20.),

þannig gætum við einnig gert okkur glaðan Várardag -- einsog þeir. Herma eftir þeim.

Kannski ættum við að búa til Sjafnar- og Lofnardag?

Og ættum kannski finna út hvað sænska Valborg hin kristna var notuð til að kæfa af fornum heiðnum hátíðisdegi, og endurlífga þann forna?

Til er karusel, hringekja með böndum, sem börn dansa og hoppa í kringum haldandi í böndin.

Merry-go-round? Þetta er vorleikur. Böndin vefjast um pólinn og styttast við hvern hring.

Við skulum ekki berjast við halloween (holy evening) sem kallað er halló vín,

þá lággúrulegu aðfluttu hegðun sem því fylgir að hóta til að fá eitthvað ókeypis.

Við bara stelum til baka því sem stolið var af okkur.

Breytum þessari slæmu afbökun til baka í hinn fagra uppruna sinn.

Til dæmis með vetrarkomugleði, Vetri konungi og Snædrottningunni, í lok október,

-- beint á móti sumardeginum fyrsta á árshringnum.

Íslenzkir minjagripir handa ferðamönnum, stuttermabolir

Að „stela til baka” er mjög víkingaleg aðferð, því talið er (Östen Kjellmann, Den forna seden, Valkyrieforlag, Gautaborg) að víkingar hafi aðeins verið að ná til baka því sem munkarnir, klaustrin, stálu af þeim, þar sem fyrrum frjálsir bændur voru orðnir þrælur á sínum eigin jörðum, bannað að bera vopn því þeir áttu að vera friðsamir einsog Jesú.

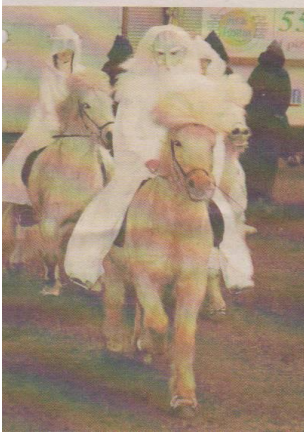
Víkingar voru ekki sjóræningjar. Þeir voru fullkomlega skipulagðir og voru að stela til baka því sem stolið hafði verið af þeim!

Uppeldislega séð er nútíma innflutt halloween (holy evening, allraheilagramessa) ómenning.

Ef leikur barna er að grímuklæðast
-- og hótá illu gefi fórnarlambið ekki nammi --
getur rán í sjoppu með sömu aðferðum,
-- og næsta skref bankarán með grímur,--
verðið börnum og unglingum sem þjóðfélagslega samþykktur leikur.

Í lok október, beint á móti sumardegnum fyrsta (sem er í lok apríl), er vetrarkoma.

Frekar skulum við virkja leikgleðina í þjóðlegt íslenskt svo sem vetrarkomugleði með Snædrottningu og Vetri konungi akandi um í vetrarvagninum -- eða hvað við viljum

„Æskan og hesturinn” ‘09

Sumardagurinn fyrsti er alltaf fimmtudagur, Þórsdagur, þar eð vikur sumars, sem eru 26, byrja á fimmtudegi (sjá skræðu 24 um dagagnöfn). Þá fögnum við sumarkomu.

Að vísu á Vetur konungur rétt á 26 vikna sumarfríi, en hann tekur það ekki alltaf allt. Þess vegna sagði Ómar Ragnarsson: -nú eru allir krakkar

komnir með nýja húfu, nýja vettlinga og nýjan trefil, því nú er kominn 17. júní.

Engu að síður segjum við „gleðilegt sumar” á sumardaginn fyrsta, og búum okkur vel, gefum sumargjafir og bökum pönnukökur.

Vikur vetrar eru 26, byrja á laugardegi, degi Loka.

-Segðu mér, Vetur konungur, list þér ekki vel á vetrarkomugleði?

-Fyrsta vetrardag skulum við hafa vetrarkomugleði. Við þurfum ekki að apa eftir amerískri ómenningu því það óheppilega dæmi gæti verið úrkynjun forns fagurs fagnaðar sem kominn er nú úti ranghverfu sína.

Betra er fyrir börnin að hafa Vetur konung og snædrottninguna í glæsilegum fagnaði, á glæsilegri útiskemmtun, í glæsilegri skúðgöngu og allir séu mættir í glæsilegum búningum, heimasaumuðum(!; ekki aðkeyptum!!!).

Þótt kaupmenn flytji inn búninga, þurfa foreldrar ekki endilega að kaupa þá.

Það er til skemmtilegri leið!!!

Gleðilegan vetur! -- Svásuður og allar góðar vættir vetrar.

Við mætum á svæðið þegar snuggir að og sansar að, snuggir snælega og veður tekur að versna.

Fífan er yndislegt merki vetrarkomunnar, því úr fifu var unninn kveikur í grútarkolur.

Það þurfti að tína fifuna áður en hún skipti sér.

Langur og dimmur er vetur í norðri, og gott að eiga fifukveik og ljósmeti.

En á fullu tungli, snævi þakinni jörð, undir heiðum vetrarhimni með bragandi norðurljósum, er albjart á fjöllum á Íslandi.

Já, ég á rétt á 26 vikna sumarfrí,
-- en okkur snædrottningu minni þykir svo gaman að bruna niður
fjallahliðar og tylla okkur á fjallatoppa á sumrin á Íslandi,
að við viljum ekki vera hjá mörgæsunum eingöngu.

Svo er líka allt á haus þarna á suðurhveli, hjá andfætlingum og á ant-
arktíka.

Arktos er úr grísku: björn;
stjörnumerkið stóri björn, eða stóra birna, er á norðurheimskautsbaug.
Þess vegna heitir heimskautsbaugur arctic circle, birnu merki.

Anti- er um allt þanra suðrí veröld:
jólin haldin í Suður-Ameríku og Ástralíu þegar sól er hæst á lofti þar,
sumarsólstöður;
SantaClaus kófsveittur í rauðu, kappklæddur í 30° hita,
Ester fagnað þegar hausta tekur,
Sif dýrkuð á vorin þótt hár hennar gullið sé uppskeran, o.s.frv.

Við hreinlega getum ekki vanist þessu og tollum ekkert þarna.
Það er einsog norræn menning hafi verið flutt suður fyrir miðbaug án
þess að menn skildu bofs í um hvað hún er!!

Ég var lengi að læra á tunglið sem mér fannst einsog sneri öfugt,

og sólin er á norðurhimninum en ekki á suðurhimninum einsog heima á
Íslandi. Kemur auðvitað upp í austri og sezt í vestri, en í stað þess að
ferðast á suðurhimni yfir daginn, ferðast hún á norðurhimni.

Sól og tungl koma auðvitað upp í austri, því yfirborð jarðar er á fleygiferð
í austur,
en svo líða þau á Gullfaxa og Hrímfaxa þarna við ant-arktíku (þar sem
enginn stóri björn er!!!) einsog allt sé á hvolfi,
eða ég bara svona vitlaus og norrænn að ég venst þessu ekki.

Svo er heldur ekki gott fyrir okkur að ferðast yfir miðbaug.

Allt of heitt,

bráðnar allt þar.

Við viljum helst vera hér á Íslandi og auðvitað um leið hjá norrænu
börnunum sem kunna á skíði, sleða, skauta, gera sér snjóhús og fara í
snjókast,
ferðast í hreindýrasleða.

Getraun: hver á hvað?

á næstu síðu:

Norðurlandagetraun

Endilega gerum nú vetrarkomugleði í lok október (eða 1.nóv.)

-Segðu mér, gullinhærða Sif, hvernig ég finn þig.

-Sif in gullinhærða er gyðja uppskerunnar.
Gullinn er akurinn að hausti þegar axið er þroskað (sjá skræðu 1, Þór),
og mikið gull er gnótt matar.

Sif blessar akurinn og uppskeruna á vorin og fagnar henni að hausti --
á allri jörðu.

Við Þór þyrjum yfir akrana vor hvert,
og regnið mun koma á réttum tíma.

Til þess að það megi verða verða menn á jörð af fremja valkyrju.
(sjá t.d. skræður 25 og 13).

Annað en meiðmar er þjófnaður.

Gjöf skal gjalda ef vináttu á að halda. (sjá t.d. skræðu 31)

Innan hvers manns er einnig Sif.

Þegar við sáum fræi, hvaða fræjum í afstæðri merkingu sem vera kann,
skyli hver maður leita blessunar minnar.

Uppskerunnar Sif, fagnar í hverjum manni þegar hann uppsker
afrakstur góðra verka.

Svo sem menn sá þannig munu þeir upp skera.

Menn ættu að fremja valkyrju til þess að gjörðir þeirra og hugsanir séu
allar í Þundarflæði með lögmálum náttúrunnar,
--- sem stjórna jú alheimi snurðulaust.

Fjórar eru helstu hátíðir heiðinna manna um árshringinn. En til eru
margar fleiri.

-Eru öndvegissúlur dagatal? Eru dagar merktir þar?

-Spyrðu Hauk Halldórsson
hann á svona merkisdagasúlur og -fjalir.

Sérhver hátíð og sérhvert afmæli tákna og „merkir” spor framávið í átt
þróunar, leiðarinnar að markmiðinu.

Með því að halda uppá árangur og áfanga merkjum við leiðina.

Það eru okkar tyllidagar,
okkar merkisdagar.

*****

Í gamni og til fróðleiks:

fornir heiðnir hátíðisdagar, sem rómversk strategía kaffærði

Yule, vetrarsólvörð, 20. 21. 22. des
= Christmas (25.), Þorláksmessa (23.)

February Eve (Feb 2nd) = Celtic Imbolc
= Kyndilmessa / Purification of the Blessed Virgin Mary

Spring Equinox (Mars 20. 21. 22.) = Norse/Celtic Ostara Easter
Ester er germönsk vörgyðja
= Feast of St Benedict,

Mar 25. = Annunciation of the Blessed Virgin Mary

sumardagurinn fyrsti (fimmtudagur ca 20.-24 apríl), talinn eini
forni íslenski hátíðisdagurinn sem ekki hefur verið breytt

May Eve = Valborg (Valborgarmessa) Walpurgisnacht = Celtic
Beltane
= Feast of St Catherine of Siena

(May Day = Feasts of SS Philip and James (apostles))

Sumarsólstöður 20. 21. 22. júní = Feast of St Alosius Gonzaga

June 24th = Birthday (!) of St John Baptist

August Eve = Celtic Lammas
= Feast of St Ignatius of Loyola

Autumn Equinox (20. 21. 22. Sept) = Celtic Mabon
= Feast of St Matthew (apostle)

*Hallow'en (holy evening?) = Norse beginning of winter = Celtic Samhain = vetrarbyrjun, ljósaátíð, vetrarkomugleði.
= Vigil of All Saints, preceding the Feast of All Saints on Nov 1st*

*Guy Falks day er tilbúningur,
var til að kaffæra fornan heiðinn skemmtanadag.*

*Christian holydays are ancient heathen holy days;
this "placement" was an attempt to suffocate the feasts of heathen
men:*

- * Norse/Celtic jól / Yule, winter-solstice, 20th, 21st or 22nd des.
Birth or the Light (became Christmas (25th.) Jesu's birthday;
Þorláksmessa (23rd), St.Thorlák)*
- * Norse Feb 2nd = Celtic Imbolic (became Kyndilmessa
/ Purification of the Blessed Virgin Mary)*
- * Spring Equinox (Marz 20th, 21st, or 22nd) = Norse/Celtic Ostara
Easter
Ester is a germanic spring diety (became Feast of St Benedict)
(Marz 25. = Annunciation of the Blessed Virgin Mary)*
- * First day of Summer, a Thursday in late April, still is a heathen
holyday in Iceland!!!
* May Eve = Valborg (Valborgarmessa) = Celtic Beltane
(became the Feast of St Catherine of Siena).
(May Day = Feasts of SS Philip and James (apostles))*
- * Summer-solstice, sumarsólstöður 20th, 21st or 22nd June
(became Feast of St Alosius Gonzaga;
and June 24th became Birthday (!) of St John Baptist)*
- * August Eve = Celtic Lammás (became Feast of St Ignatius of
Loyola)*
- * Autumn Equinox (20th, 21st or 22nd Sept) = Celtic Mabon
(became Feast of St Matthew (apostle))
* Norse beginning of winter = Celtic Samhain
(became Hallow'en (holy evening?)
and Vigil of All Saints, preceding the Feast of All Saints on Nov
1st)*

Heathen men all over Europe and in the US, and Druids in UK, celebrate the heathen ancient holy days. --- Used to be hidden, but is now safe to do so openly.

A few musical instruments of heathens were not destroyed, far north by the Sama-people, too far from Rome to be reached, and those saved are being made (hand-made) anew now.

*****

*****

ISBN 978-9935-409-06-5

Þekkingin mikla sem finna má í þessum Óðsmálum inum fornu kemur frá maharishi mahesh yogi, heims mesta eðlisfræðingi og kennara, frá vishva (heims) shanti (friðar)

raastram (ríkinu), विश्व शान्ति रास्त्रम् . महर्शि maharishis hugmynd er að finna सनातन धर्म sanaatana dharma (hið eilífa sem uppi heldur) í menningararfinum okkar.

Þekkingin er ægidjúp og spannar hið veraldlega og samhitaa /ginnungagap /samsvið allra náttúrulögmála / „stjórnarskrá alheims”. Aðeins skilningur á þessu hvoru tveggja til samans getur borið nafnið þekking. Úr hinu óskapaða kemur allt hið hverfula.

Með iðkun samsviðsvísindanna og -tækninnar er unnt að öðlast þessa 200% þekkingu.

Lifa 200% lífi, पूर्णमदः पूर्णमिदं.... puurnam adah puurnam idam... आचरिवद् aaschariavad (undur) er grundvallarraunveran kölluð (stofn -char frb.tsjar), a-char, hið óhagganlega. Undur raunverunnar eru torræð inum grugguga manni -kölluð „Mystics of Reality”-

auðskilin inum tæra manni: „ek em ginnungagap”. अहम्ब्रह्मस्मि aham brahmasmi.

Til heilla er í lífi hvers manns að kynnast þekkingunni miklu af eigin raun.

Sjálfur leið þú sjálfan þig. Ég gefinn sjálfum mér. Til þess er samsviðstæknin TM, auðlærð og einföld, eðlileg, náttúruleg -- og nauðsyn hverjum manni í daglegu lífi.

Iðkun samsviðstækninnar og -vísindanna, TM®, gerir taugakerfi manna tært, hugan skarpan, flýtir þróun einstaklinga og veraldar í átt til fullkonnunar, gerir 192 ríki heims sjálfstæð friðsöm fullvalda: Friðsamir einstaklingar, friðsamar þjóðir, friður í heimi.

Fullkomið samræmi þjóðarvitundar hveurrar einustu þjóðar á jörðu veldur friði.

Við heyjum frið með vísindum og tækni sem maharishi kennir. (globalcountry.org)

Siðþekking er að þekkja forna sið og dýpt hans, að þekkjast forna sið og lifa Þundarflæði í sátt við náttúrulögmálin, hverra forsetar guðin okkar eru. Ekki kann góðri lukku að stýra að stríða gegn lögmálum náttúrunnar. Það skiljum við sem forna sið þekkjumst.

Eigin menning þjóða, upprunaleg í umhverfi sínu, upprunaleg meðal fólksins, er til heilla sé hún í heiðri höfð. Aðflutt menning, hversu „samtvinnuð“ sem hún kann að vera sögð --til að afsaka eða réttlæta hana-- er rótlaus á rótföstum meiði og tærri þekkingu forfeðranna. Séu aðfluttar skoðanir taldar „samtvinnuðar“ íslenzkri menningu, þarf að skilgreina upprunalega íslenzka menningu í því samhengi. Það er ætlun Óðsmála.

Hver þjóð ætti að lifa sinn forna eigin sið स्वधर्म (svadharmar). परधर्म (paradharmar), annarra þjóða kerfi sem þröngvað er uppá þjóð, býður æ heim hættu.

Við skulum skilja launsagnir og táknmál okkar ómetanlega fagurra menningararfs. Við þurfum skilning á ginnhelgum svinni, skulum nema upp fimbulrúnir, og þurfum að geta lifað í hulda Mímisbrunnisdýpi tilverunnar áreynzlulaust ásamt vöku og svefni, í leik og í starfi. Þaðan kemur meðbyr. Ljá skulum við auga að veði til að öðlast Mímis vizku og minni.

Tæknin til að „nýsast niður“ gerir okkur kleift að taka aðeins Týréttar ákvarðanir í þróunar átt, í flæði með Þundu.

Við þurfum að komast í Valhöll sprellifandi og sem fyrst á þessari okkar ævi.

Óðsmál in fornu 40 Kálholtslækjarhljóð Goþrún dimmblá
Guðrún Kristín Magnúsdóttir

*****